

Viktige funn fra Underviserundersøkelsen

Flertallet av undervisere i norsk høyere utdanning er tilfreds med kvaliteten på studieprogrammene de underviser i.

Mest positivt vurderer underviserne innholdet i utdanningene, undervisernes egen kompetanse og deres evne til å engasjere og motivere studentene. Minst positivt vurderes tid og andre ressurser til undervisning og veiledning, støtte fra studieprogramledelsen og studentenes forkunnskaper.

Underviserne bruker i gjennomsnitt halvparten av arbeidstiden sin på arbeid knyttet til undervisning og veiledning.

Den overordnede vurderingen av utdanningskvalitet varierer mellom utdanningstypene.

Underviserne er i gjennomsnitt mest tilfreds innenfor yrkesfaglærer, sivilingeniør, arkitektur, farmasi, medier og informasjon og data og IT. Minst tilfreds er underviserne innenfor barnehagelærer, politi, biologi, fysikk og kjemi.

Alle underviserne er fornøyd med studentenes læringsutbytte, mens utfordringer med frafall varierer etter utdanningstyper

Underviserne er rimelig godt tilfreds med studentenes læringsutbytte, dvs. kunnskaper, ferdigheter og kompetanser de tilegner seg i løpet av studiet. Undersøkelsen indikerer samtidig at mange undervisere mener at det er mulig å øke læringsutbyttet ytterligere.

Flertallet uttrykker at de ikke opplever å ha for høyt frafall, men her er det stor variasjon mellom utdanningstyper. Undervisere innen politi, medisin, arkitektur, yrkesfaglærer og rettsvitenskap uttrykker ha minst utfordring knyttet til frafall, mens det motsatte er tilfelle for data og IT, kjemi, odontologi, fysikk og historisk-filosofiske fag.

Bruk av studentaktive og varierte læringsformer varierer mellom utdanningstyper

Underviserne uttrykker at de i stor grad bruker studentaktive og varierte undervisnings- og læringsformer. De jobber aktivt med å formidle krav og forventninger til studentene og gi dem kommentarer og tilbakemeldinger. Undersøkelsen indikerer at det også her er klare forskjeller mellom utdanningstyper. Bruken av studentaktive og varierte læringsformer synes å være størst innenfor ikke-teknologiske profesjonsutdanninger som lektor, yrkesfaglærer, grunnskolelærer, barnehagelærer, kunst, arkitektur og politi. Bruken er minst innenfor matematisk-naturvitenskapelige og teknologiske utdanninger som kjemi, matematikk og statistikk, fysikk, biologi, data og IT, ingeniør og sivilingeniør.

Koplingen til forskning og arbeidsliv kan bli bedre

Underviserne rapporterer at de i stor grad bruker kunnskap fra nyere forskning i undervisningen og at pensum er oppdatert og tilpasset utviklingen i samfunn og arbeidsliv. Samtidig tyder undersøkelsen på at studentene i mindre grad eksponeres for forskningslignende arbeidsmåter og i enda mindre grad deltar i forsknings- og utviklingsarbeid (FoU). Resultatene indikerer også at underviserne bare i begrenset grad samarbeider med eksterne samfunns- og arbeidslivsaktører. Underviserne uttrykker at det faglige innholdet i utdanningene er oppdatert både med tanke på FoU

og arbeidsliv. Samtidig kommer det fram at det er et klart potensial for å eksponere studentene for FoU-arbeid og involvere arbeidslivet i større grad.

Underviserne bidrar til å skape kvalitetskultur og i kvalitetsarbeidet, men savner tid til å forberede undervisningen og støtte fra studieprogramledelsen

Underviserne svarer at de i relativt stor grad bidrar til diskusjoner om gjennomføring og utvikling av studieprogrammene. De jobber aktivt med å motivere studentene og underviser i emner som er relevante for deres faglige kompetanse. De uttrykker at de i mindre grad har tilstrekkelig tid til å forberede undervisningen, og mange undervisere mener at de i liten grad får tilbakemeldinger og støtte fra studieprogramledelsen.

Studentenes forkunnskaper og engasjement varierer i stor grad mellom utdanningstyper

Samlet sett rapporterer underviserne at variasjonen på det faglige startnivået i studentgruppene de møter er stort og at studentene i noen grad mangler tilstrekkelige forkunnskaper. Samtidig er de relativt tilfreds med studentenes innsats og engasjement. Resultatene indikerer at det er tydelige forskjeller mellom utdanningstyper. Innenfor arkitektur, medisin og odontologi rapporterer underviserne at de i liten grad møter faglig heterogene studentgrupper og studenter med utilstrekkelige forkunnskaper. De er også godt fornøyd med studentenes innsats og engasjement. For grunnskolelærer, barnehagelærer og sosialfag er det motsatt. For disse utdanningstypene svarer underviserne at den faglige heterogeniteten blant studentene og andelen med utilstrekkelige forkunnskaper er relativt høy og at studentenes engasjement og innsats er moderat.

Praksis: kommunikasjonen mellom underviserne og praksisstedet bør styrkes

Praksis er en læringsform som brukes i varierende grad innenfor alle utdanningstyper. Som ventet rapporterer det store flertallet av undervisere innenfor profesjonsutdanninger med rammeplanstyrt praksis at studieprogrammet har praksis. En betydelig andel innenfor utdanningstyper som tradisjonelt ikke har hatt obligatorisk praksis oppgir at dette er en læringsarena som brukes. Hovedbildet fra undersøkelsen viser at underviserne i gjennomsnitt er relativt tilfreds med kvaliteten på praksis når det gjelder integrering av teori og praksis og studentenes læringsutbytte. Undersøkelsen indikerer samtidig at kommunikasjonen mellom underviserne og praksisstedet er et område som kan styrkes. Graden av tilfredshet med kvaliteten ved ulike sider av praksis varierer noe mellom utdanningstypene. Blant profesjonsutdanningene med rammeplanstyrt praksis synes politiutdannerne å være klart minst tilfreds med kvaliteten på praksisopplæringen.